

Από πού προέρχεται η σημερινή κρίση; (Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς †1956)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Φωτο:hdscreen.me

ο κείμενο εγράφη πριν ογδόντα σχεδόν χρόνια! Τότε που η Αμερική και ο κόσμος όλος συγκλονιζόταν από το οικονομικό κραχ του 1929. Το κείμενο του Σέρβου τότε Ιεράρχου, Μητροπολίτου Αχρίδος, του Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς είναι σαν να εγράφη σήμερα.

Από πού προέρχεται η σημερινή κρίση;

Με ρωτάς, άνθρωπε του Θεού, από που προέρχεται η σημερινή κρίση, και τι ση-μαίνει αυτή. Ποιος είμαι εγώ για να με ρωτάς για ένα τόσο μεγάλο μυστικό; «**Μίλα, όταν έχεις κάτι καλύτερο από τη σιωπή**», λέει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος. Όμως παρό-λο που θεωρώ, ότι η σιωπή είναι τώρα κα-λύτερη από κάθε ομιλία, και όμως λόγω αγάπης προς εσένα, θα σου εκθέσω εκείνα που σκέπτομαι

περί αυτού που ρώτησες.

Η **κρίση** είναι ελληνική λέξη, και σημαίνει **δίκη**. Στην Αγία Γραφή αυτή η λέξη χρησιμοποιείται πολλές φορές. Έτσι ο ψαλμωδός λέει: «*δια τούτο ουκ αναστήσονται ασεβείς εν κρίσει*» (Ψαλμ. 1, 5). Σε άλλο μέρος πάλι λέει: «*έλεος και κρίσιν άσομαί σοι, Κύριε*» (Ψαλμ. 100, 1). Ο σοφός Σολομώντας γράφει, ότι «*παρά δε Κυρίου πάντα τα δίκαια*». (Παρ. Σολ. 16, 33). Ο ίδιος ο Σωτή-ρας είπεν, «*αλλά την κρίσιν πάσαν δέδωκε τω υιώ*» (Ιωάν. 5, 22), ενώ λίγο πιο κάτω λέγει πάλι «*νυν κρίσις εστί του κόσμου τού-του*» (Ιωάν. 12, 31). Ο απόστολος Πέτρος γράφει «*ότι ο καιρός τού άρξασθαι το κρίμα από του οίκου του Θεού*» (Α' Πετρ. 4, 17).

Αντικατάστησε τη λέξη «κρίση» με τη λέξη «δίκη» και διάβασε: «*Δια τούτο ουκ αναστήσονται ασεβείς εν δίκη*» ή «*αλλά την δίκην πάσαν δέδωκε τω υιώ*» ή «*νυν δίκη εστί του κόσμου τούτου*» ή ότι «*αποδώσουσι λόγον τω ετοιμώς έχοντι δικάσαι ζώντας και νεκρούς*».

Έως τώρα οι ευρωπαϊκοί λαοί χρησιμο-ποιούσαν την λέξη «δίκη», αντί για τη λέξη «κρίση», όποτε και να τους έβρισκε κά-ποια συμφορά. Τώρα η καινούργια λέξη αντικατέστησε την παλιά, και το κατανοη-τό έγινε ακατανόητο. Όταν γινόταν ξηρα-σία, πλημμύρα, πόλεμος ή έπεφτε επιδημία, όταν έρριχνε χαλάζι, γίνονταν σεισμοί, πνιγ-μοί και άλλες συμφορές, λέγανε «**Θεία δί-κη!**».

Και αυτό σημαίνει: κρίση μέσα από ξη-ρασίες, κρίση μέσα από πλημμύρες, μέσα από πολέμους, μέσα από επιδημίες κ.λπ. Και τη σημερινή χρηματικο-οικονομική δυ-σκολία ο λαός την θεωρεί ως Θεία δίκη, όμως δεν λέει η δίκη αλλά η κρίση. Έτσι ώστε η δυσκολία να πολλαπλασιάζεται με το να γίνεται ακατανόητη! Εφόσον όσο ονομαζόταν με την κατανοητή λέξη «δίκη», ήταν γνωστή και η αιτία, λόγω της οποίας ήρθε η δυσκολία, ήταν γνωστός και ο Δι-καστής, ο Οποίος επέτρεψε την δυσκολία, ήταν γνωστός και ο σκοπός τής επιτρεπό-μενης δυσκολίας. Μόλις όμως χρησιμο-ποιήθηκε η λέξη «κρίση», λέξη ακαταλαβίστι-κη σε όλους, κανείς δεν ξέρει πια να εξη-γήσει ούτε για ποιο λόγο, ούτε από Ποιόν, ούτε ως προς τι. Μόνο σ' αυτό διαφέρει η τωρινή κρίση από τις κρίσεις που προέρ-χονται από την ξηρασία ή την πλημμύρα ή τον πόλεμο ή την επιδημία ή τους πνιγμούς ή κάποιους άλλους πειρασμούς.

Με ρωτάς για την αιτία τής τωρινής κρί-σης, ή της τωρινής Θείας δίκης! Η αιτία είναι πάντα η ίδια. Η **αιτία** για τις ξηρασίες, τις πλημμύρες, τις επιδημίες και άλλα μαστιγώματα της γενιάς των ανθρώπων εί-ναι η αιτία και για την τωρινή κρίση. **Η αποστασία των ανθρώπων από τον Θεό**. Με την αμαρτία της Θεο-αποστασίας οι άνθρω-ποι προκάλεσαν αυτή την κρίση, και ο Θε-ός **την επέτρεψε**, ώστε να ξυπνήσει τους ανθρώπους, να τους κάνει ενσυνείδητους, πνευματικούς

και να τους γυρίσει προς Εκείνον. **Στις μοντέρνες αμαρτίες—μο-ντέρνα και η κρίση.** Και όντως ο Θεός χρη-σιμοποίησε μοντέρνα μέσα ώστε να το συ-νειδητοποιήσουν οι μοντέρνοι άνθρωποι: χτύπησε τις τράπεζες, τα χρηματιστήρια, τις οικονομίες, το συνάλλαγμα των χρημά-των. Ανακάτωσε τα τραπέζια στις συναλ-λαγές σ' όλο τον κόσμο, όπως κάποτε στο ναό των Ιεροσολύμων. Προξένησε πρωτό-γνωρο πανικό μεταξύ εμπόρων και αυτών που ανταλλάσσουν το χρήμα. Προκάλεσε σύγχυση και φόβο. Όλα αυτά τα έκανε για να ξυπνήσουν τα υπερήφανα κεφαλάκια των σοφών της Ευρώπης και της Αμερικής, για να έλθουν εις εαυτούς και να πνευματικοποιηθούν. Και από την άνεση και το αγκυροβόλημα στα λιμάνια τής**υλικής σι-γουριάς** να θυμηθούμε τις ψυχές μας, **να αναγνωρίσουμε τις ανομίες μας** και να προ-σκυνήσουμε τον ύψιστο Θεό, τον ζωντανό Θεό.

Μέχρι τότε θα διαρκέσει η κρίση; **Όσο το πνεύμα των ανθρώπων παραμείνει δίχως αλλαγή.** Όσπου οι υπερήφανοι υπαίτιοι αυτής της κρίσης να παραιτηθούν μπροστά στον Παντοδύναμο. Όσπου οι άνθρωποι και οι λαοί να θυμηθούν, την ακαταλαβί-στικη λέξη «κρίση», να τη μεταφράσουν στη γλώσσα τους, ώστε με αναστεναγμό και με-τάνοια να φωνάξουν: «η Θεία δίκη»!

Πες και εσύ, τίμια πατέρα, η Θεία δίκη, αντί η κρίση, και **όλα θα σου γίνουν ξεκά-θαρα.**

Χαιρετισμούς και ειρήνη

(Το κείμενο προέρχεται από το βιβλίο του Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται...», Ιεραποστολικές επιστολές Α', εκδ. «Εν πλω», Αθήνα 2008, σσ. 33-36. Ο τίτ-λος του πρωτοτύπου είναι: «Στον παπα-Κάραν για την κρίση τού κόσμου»)

Πηγή: alopsis.gr